

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce **D. V. S.**, zastoupeného Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Praha 1, Opletalova 25, proti žalované **Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2016, č. j. 6 A 139/2012 – 35,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 13. 8. 2012, č. j. MV-39670-3/SO-2012 žalovaná zamítla odvolání žalobce (dále „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 20. 1. 2012, č. j. OAM-10624-12/MC-2010 a napadené rozhodnutí potvrdila. Tímto rozhodnutím bylo stěžovateli zrušeno povolení k trvalému pobytu podle § 871 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále „zákon o pobytu cizinců“) a byl mu udělen výjezdní příkaz na 30 dnů od právní moci rozhodnutí podle § 50 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Správní žalobu podanou stěžovatelem proti rozhodnutí žalované zamítl Městský soud v Praze (dále „městský soud“) rozsudkem ze dne 31. 3. 2016, č. j. 6 A 139/2012 - 35.

Rozsudek městského soudu napadl stěžovatel kasační stížností a současně požádal, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek [§ 107 soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“)]. Svoji žádost zdůvodnil tím, že v důsledku správního rozhodnutí přišel o oprávnění k pobytu na území České republiky a musí z území vycestovat, respektive se vystavuje nebezpečí nelegálního pobytu, pokud nevcestuje. Vycestování pro něho představuje náklady, zatímco na druhé straně přiznáním odkladného účinku nemůže vzniknout újma jiným osobám. Stěžovatel odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100 (všechna zde citovaná rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), z něhož vyplývá, že vznik újmy stěžovateli přichází v úvahu nejen v důsledku rozhodnutí o správním vyhoštění, ale i v důsledku rozhodnutí o zrušení trvalého pobytu. S odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76, též připomíná, že rozhodnutí o

přiznání odkladného účinku je rozhodnutím předběžné povahy, v němž nelze předjímat rozhodnutí o věci samé. Rovněž zdůraznil, že povinnost vycestovat z území by byla na újmu jeho právu na spravedlivý proces.

Žalovaná k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti pouze uvedla, že navrhuje, aby odkladný účinek kasační stížnosti nebyl přiznán.

Ze spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel o přiznání odkladného účinku v řízení před městským soudem nepožádal.

Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti může podle přiměřeně (§ 107 s. ř. s.) aplikovaného ustanovení § 73 s. ř. s. přiznat kasační stížnosti odkladný účinek tehdy, pokud by výkon rozhodnutí případně jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Soudní řád správní koncipuje institut odkladného účinku jako mimořádné opatření. Jedná se o výjimku z pravidla, která musí být vyhrazena pro ojedinělé případy, jež naplňují zákonem předepsané podmínky. Stěžovatel přitom ve své žádosti o přiznání odkladného účinku uvádí pouze obecné důvody, spočívající v nutnosti vycestování z území České republiky a v možné kolizi s jeho právem na spravedlivý proces. Nejvyšší správní soud v tomto ohledu odkazuje na závěry, jež vyslovil v obdobném případě v usnesení ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 Azs 271/2015 - 32. Podle těchto závěrů nelze vyhovět návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu, opírá-li se pouze o obecnou argumentaci právem na spravedlivý proces (právo osobně se účastnit řízení, být v úzkém kontaktu se svým zástupcem), aniž by zde byly další, individualizované a závažné okolnosti, které mimořádné vyloučení účinků pravomocného správního rozhodnutí odůvodňují. Takovou argumentaci považuje Nejvyšší správní soud za nedostačující k přiznání odkladného účinku také s ohledem na to, že v posuzované věci je stěžovatel (obdobně jako v případě řešeném citovaným usnesením) zastoupen advokátem.

K újmě, již stěžovatel spatřuje v samotném vycestování z území České republiky, Nejvyšší správní soud (s ohledem na závěry usnesení ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 Azs 271/2015 - 32) uvádí, že na rozdíl od situace, kdy dojde k vyhoštění, se cizinec po zrušení povolení k trvalému pobytu jednak nepovažuje za nežádoucí osobu (srovnej § 154 odst. 3 zákona o pobytu cizinců), a jednak nemá povinnost opustit území Evropské unie, nýbrž jen území České republiky (viz § 77 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, ve spojení s § 1 odst. 1 tohoto zákona). Zdůraznit je také třeba to, že ačkoli byl stěžovateli udělen výjezdní příkaz podle § 50 zákona o pobytu cizinců, má možnost požádat o udělení krátkodobého víza podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. 7. 2009, o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) - viz § 50 odst. 3 část věty za středníkem zákona o pobytu cizinců, který takovou možnost nevyklučuje, ve spojení s § 20 odst. 1 tohoto zákona. Ani tuto stěžovatelem tvrzenou újmu nepovažuje tedy Nejvyšší správní soud za konkrétní a intenzivní (navíc ani za neodvratnou), aby v ní bylo možno spatřovat důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 73 s. ř. s. (ve spojení s § 107 s. ř. s.).

Z hlediska procesního je třeba dále zdůraznit, že stěžovatel kasační stížností napadá rozhodnutí krajského soudu; odkladný účinek kasační stížnosti proto může znamenat toliko sistaci účinků napadeného rozsudku krajského soudu o zamítnutí žaloby. Eventuálně přiznaný odkladný účinek kasační stížnosti by tak nemohl ovlivnit stále trvající právní účinky správního rozhodnutí, které již nastaly. Pro stěžovatele tedy nemá odkladný účinek kasační stížnosti žádný relevantní smysl.

Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů uzavírá, že výkon kasační stížností napadeného rozsudku nemůže pro stěžovatele znamenat újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., a proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. června 2016

Mgr. Radovan Havelec v. r.
předseda senátu